

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

100 Års Jubilæum 1897 - 1997

Alsønderup gamle forsamlingshus

Kulsviergården

Fortid og nutid i disharmoni på gavlen af den 100-årige forsamlingshusbygning.

Udgivet af den Selvejende Institution Kulsviergården

Forfattere

Ole Blåkilde side 3-11

Ruth Steen side 12-16

Fotos:

Jan F. Stephan

Jørgen Rubæk

Ole Steen

Finn Petersen

Lokalhistorisk arkiv for Alsønderup og Tjæreby sogne.

Tryk: Buwi Tryk 48 79 60 10

ISBN 87-98-6702-0-4

Alsønderup forsamlingshus Kulsviergården

**100 års jubilæum
1897 - 1997**

Hillerød Kommune

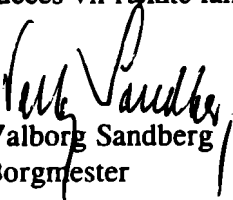
Borgmesteren
Frederiksværksgade 39
3400 Hillerød
Tlf. 4820 2049
Fax 4824 1881

På vegne af Hillerød Byråd glæder det mig at kunne ønske drivkræfterne bag Kulsviergården til lykke med stedets 100 års jubilæum.

Jeg ved, at mange af Alsønderups beboere er engagerede i Kulsviergårdens eksistens, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke hvor imponeret jeg er over den store indsats, der bliver gjort.

Jeg har selv mange gange deltaget i arrangementer på Kulsviergården. Der er velegnede lokaler til både store og små møder og til festlige lejligheder. Det årlige loppemarked Kr. Himmelfartsdag får besøgende fra store dele af Frederiksborg Amt til at strømme til Kulsviergården.

Endnu en gang til lykke med jubilæet. Jeg håber, at Kulsviergårdens succes vil række langt ind i fremtiden.

Valborg Sandberg
Borgmester

Hvem var mændene i forsamlingshusets første bestyrelse og hvad var deres forudsætninger

Aktieselskabet Alsønderup Forsamlingshus holdt stiftende generalforsamling på Brudegård i august 1897, og her valgtes den første bestyrelse på ni mand.

I 1897 var der lokale organisatoriske erfaringer hos Alsønderup Kommunes ledende mænd. Man var fortrolige med at føre en forhandlingsprotokol og en kassebog og med at håndtere beslutningsprocesser og generalforsamlinger. Sognerådsarbejdet havde man haft fra sognekommunernes oprettelse i 1841 ved lov. Selv havde man været med til oprettelsen og bestyrelsesarbejdet i Brugsforeningen fra 1882, i Skyttekredsen fra 1885, og i andelsmejerierne Egholm ved Meløse fra 1889 eller Kildevæld ved Pibe Mølle fra 1888. Man kom i forsamlingshusene i Højbjerg og Meløse, som dengang før cyklernes tid lå inden for gå-afstand, når ungdom fra Alsønderup Sogn skulle til bal og dilettant.

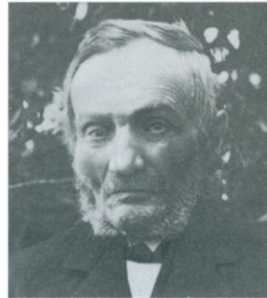
Hvem var den første bestyrelse, hvis underskrifter vi her gengiver fra en af de første ti-kroneres aktier fra 1897 ?

*Lars Jeppesen - Medlemmer Frederik Nielsen
Carl Sørensen J. P. Hansen
Hans Nielsen Ole Nielsen Helmer Nielsen
Jens Peter Troelsen*

Den første formand, Lars Jeppesen, var en iværksætter. Han skrev alle ti-kronersaktier fra 1897 i hånd og forfattede sangene til indvielsesfesten. Han var født 1834 på Rugbjerggård i Tulstrup, var med i krigen 1864 og havde haft ejendommen »Olineslyst« i Meløse. Som initiativtager til Egholm Andelsmejeri i 1889 blev han

dets første formand. Før var han iværksætter og første formand for Tjæreby Brugs, den senere Harløse Brugs. Da han tog initiativ til Alsønderup Forsamlingshus i 1897, var han en 63-årig pensionist hos sin svigersøn, Chr. Nielsen, Brudegård, i Alsønderup. Lars Jeppesen døde 1906. Brudegårds ejer i dag, Helmer Nielsen, er hans oldebarn.

Hans Jørgensen var født i 1826 i Tulstrup på Stenholmgård, hvis meste jord nu er parcelhusbebygget. Han blev selv gårdens ejer og var sognefoged i mange år. Han var 71 i 1897 og den ældste i husets bestyrelse. Han døde i 1919 som 93-årig. Jørgen Troelsen i Alsønderup er hans tipoldebarn.

Jens Peter Troelsen var født 1851. Hans far og farfar havde Baunetgården. Han giftede sig til Ærtelandsgård og købte senere i stedet Gundhøjgård. Han var medstifter og i bestyrelsen for Alsønderup Brugsforening i 1882 og var medstifter og første formand for Alsønderup Skyttekreds i

1885. Han var 46 år i 1897 ved forsamlingshusets oprettelse, men døde allerede i 1902. Før nævnte Jørgen Troelsen er hans oldebarn.

Frederik Nielsen var født 1855 i Nejede på Lykkesholmgård, hvor der nu mest er sommerhuse. I 1897 var han 42 år og formand for Alsønderup Brugsforening og havde været i bestyrelsen for 37. Skyttekreds. Han ejede indtil 1940 ejendommen Baunevej 18.

Han blev sognefoged i mange år og døde i 1947 som 92-årig. Ryle Sørensen i Alsønderup er hans dattersøn.

N. P. Hansen med slægtstilnavnet Ruth var født 1847 på Vester Strødam. Han havde til 1914 den ejendom på Tulstrup Mark, som senere kaldtes Ellegården, og hvis meste jord nu er parcelhuskvarter. Han var aktiv i Skyttekredsen fra stiftelsen i 1885. Han fik i 1901 kgl. bevilling på efternavnet Hansen-Ruth. Han var sog-

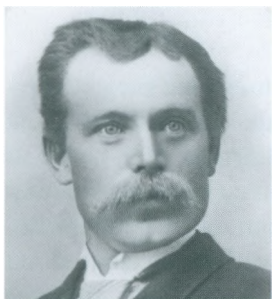
nets musiker og vidste nok, at der blev brug for musik i det ny forsamlingshus. Ved dets 50'års fest stod i en sang »Og Niels Peter Ruth, ja han gned sin Fiol fra Solen gik ned og til Hanen den golk«. Han døde i 1932. Jens Blåkilde i Alsønderup er hans tipoldebarn.

Ole Jensen var født 1868 på Brunholmgaard i Nejede, som han blev ejer af. Han kom i Skyttekredsens bestyrelse fra 1889. Ved forsamlingshusets stiftelse var han 29 og yngste i bestyrelsen. Han kom senere i sognerådet og i El-forsyningens bestyrelse. Han døde i 1952. På hans gravsten på Alsønderup kirkegård ses, at han var døbt Jens Olsen Jensen, men han skrev og kaldtes altid kun Ole Jensen. To sønnesønner, Frede og Gert Jensen, har i mange år ejet Brunholm, sognets eneste gård, som siden 1776 bebos af samme slægt.

Hans Nielsen købte Hejreholmgård i Bendstrup. Han var født 1862 på Baunegård i Højbjerg, hvor hans familie senere tog efternavnet Baun. Han kendte måske til forsamlingshus, for hans familie var drivkraften bag Højbjerg Forsamlingshus inspireret af digterpræsten Hostrup, en ven af familien. Hans var 45 år i 1897, men døde allerede i 1901. Vi kender intet foto af ham. Inge Nielsen, Alsønderup Indelukke, for tiden formand for »Alsønderup Fester«, er hans oldebarn.

N. H. Jensen (1854-1934) kom som ung statskovfoged til Strøgårdsvang i Alsønderup Sogn i 1886. Han var formand for Alsønderup Skyttekreds i 1887 og 1891. Man ser, at han fra sin stilling var rutineret i skriftlig fremstilling. Ved sin pensionering flyttede han til Nødebo, men begravdes i Alsønderup, hvor hans grav er sløjfet for få år siden. Hans efterkommere og et foto af ham kendes ikke.

Carl Sørensen var født i Alsønderup Sogn, måske på ejendommen Gydelandsvej 5, som hans far en tid ejede. Carl Sørensen drev ejendommen Kildegårdsvej 2 i Nejede. Ved Skyttekredsens stiftelse i 1885 kom han i bestyrelsen der. Han havde ikke børn, men i husets bestyrelse har siden siddet tre generationer af hans slægt med navnene Jens, Lars og Knud Sørensen, hvoraf Jens var hans bror.

Syv af de ni medlemmer af forsamlingshusets første bestyrelse var født i Alsønderup Sogn og en ottende i et nabosogn. Så vidt vides, er otte af dem begravet på Alsønderup Kirkegård. I bestyrelsen for Alsønderup Forsamlingshus eller Kulsviergården har der i de første 100 år altid siddet en eller flere efterkommere eller slægtninge af den stiftende bestyrelse.

Alsønderup Forsamlingshus, smedie og kirketårn fra før 1923, hvor forsamlingshuset gav smeden lov til at forlænge smedien ud i skellet. Forsamlingshuset blev i 1928 også forlænget 6 alen mod smedens grund.

Bygningen, der var forsamlingshus i fra 1897 til 1970

Da Aktieselskabet Alsønderup Forsamlinghus var stiftet i august 1897, gik man i gang med at tegne 10 krones aktier og bygge. Allerede 21. nov. 1897 holdt man indvielsesfest. Opførelsesudgiften lå inden for den opnåede aktiekapital, kr. 2.297 kr. Beløbet er skævt, for to fik ikke indbetalt alle 10 kr, dengang mere end landarbejderes kontante ugeløn.

Det tidligere forsamlingshus som det ser ud i oktober 1997.

Chr. Nielsen, Brudegård, havde skænket byggegrunden lige efter Alsønderup Smedie og Kirke. Her ligger huset endnu på Ravnsbjergvej 8.

Bygningen fungerede som forsamlingshus i 73 år, fra 1897 og indtil man i 1970 var så langt med et bygge en afløser - Kulsviergården - at man solgte det gamle hus, som nu i 1997 ejes og bebos af fru Rosa Rasmussen, enke efter renseriejer Rasmussen. Han købte huset i 1970 og indrettede beboelse i den ene ende og drev renseri i den anden.

Bygningens indre og ydre

Huset er en murstensbygning, som ligger solvendt med gavlene mod øst og vest. I 1897 var det kortere, men i 1928 blev det forlænget med ca. 3 1/2 meter mod øst, og i 1951 blev det forlænget mod vest med en permanent scene.

Indvendig var der en sal, en stor stue og, fra 1928, også en lille stue, som kunne udlejes i forskellige kombinationer med eller uden køkken. Salen fyldte hele husets vestlige og midterste del. Den havde ribber for enden og en forhøjning langs hver væg med faste bænke. Over dens østlige ende var der en balkon med garderobe. Sådan var mange andre forsamlingshuse også indrettet.

Som tagdækning brugte man tagpap, i 1897 et forholdsvis nyt materiale. I protokollen læses om tjæring af tag, f. eks. i 1919 på »Søndersiden«, som solen belaster mest. Allerede i 1923 lader man tømrer Christian Olsen belægge hele søndre side af husets tag med »Panneplader« af jern. Men »paptaget« forbliver i mange år på nordsiden. I 1959 vedtages at få lagt tag på nordsiden, og det er vistnok først nu, paptaget på nordsiden dækkes med tagplader af jern, opsat direkte oven på det gamle tag.

Hvordan fik bestyrelsen passet og vedligeholdt bygningen ?

Man kan godt glemme alle forestillinger om, at bestyrelsen selv gik og vedligeholdt og rengjorde huset i 73 lange år. Al vedligeholdelse blev udført af sognets professionelle tømrere, murere, smede, malere o.l., men tit efter skriftlige tilbud fra flere af dem.

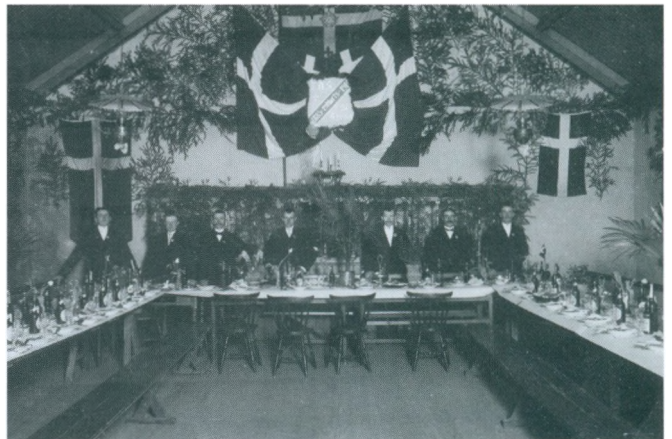
Der var ikke beboelse i huset, men man udliciterede hvervet som »husmand« ved opslag i Brugsen og antog lavestbydende. »Husmanden« passede og renholdt huset og ferniserede gulve og sådan noget. Han kunne tjene lidt, hvis husets lejere bestilte ham til at levere kaffe ved møder.

Bestyrelsesprotokollen gennem 37 år fra 1919 - 56 omtaler kun et eneste manuelt bestyrelsesarbejde. Man mødes en søndag og graver drænrør ned langs husets nordside.

Husets opvarmning

Huset er bygget, som metoder og materialer er i 1897. Isolation i loft, gulve og vægge er ukendte begreber indtil 1950-erne. Opvarmning sker i alle 73 år med kakkelovne. Derfor er der gentagne beslutninger om at anskaffe brændsel. Adskillige gange må der købes en brugt eller ny kakkelovn til at afløse en af de eksisterende. Til de faste gymnastikøveaftener måtte udøverne dog selv sørge for at få den indre varme, for der blev ikke betalt for at få fyret op i salen til den slags, om så der sad rimfrost på væggene.

Køkkenet havde brændekomfur, som alle havde dengang uden for byer med gasværker. Komfuret gav varme i køkkenet til madlavning, varmt vand og kaffebrøgning. Også komfuret udskiftes flere gange. I 1963 tages flaskegas i brug. Man køber et brugt gasbord med ovn og to gasapparater af et bestyrelsesmedlem. Først i 1966 - 4 år før husets nedlæggelse - får køkkenet et nyt gaskomfur til flaskegas.

Forsamlingshusets sal pyntet til fest. Skyttekredsens 25-års jubilæum i 1910.

Husets belysning

Belysning fik man i hjemmene fra petroleumslamper i 1897, og sådan er det selvfølgelig også i forsamlingshuset. Men i slutningen af verdenskrigen 1914-18 er der mangel på petroleum, og karbidlamper må anvendes. Husets lejere afkræves ekstra for belysning. Efter denne almindelige mangelsituation prøver folk på egnen i 1919 at få oprettet et anlæg til el-forsyning. Bestyrelsen bemyndiger til formanden at lade huset tilslutte, hvis el-forsyningen kommer. Men først i 1922 stiftes Andels-selskabet Strø-Holbo Herreders Elektricitetsforsyning. Udover Alsønderup Sogn forsynede det det meste af de nuværende Helsingø og Græsted-Gilleleje kommuner. Der opføres 24 transformatorstationer, heraf tre her i sognet i 1923. Forsamlingshuset tilsluttes straks el-forsyningen, men de sidste ejendomme i sognet lader ejerne først tilslutte i 1950-erne.

El var dengang mest til indendørs belysning. Lamper udendørs for ikke at tale om gadelygter kom først mange år efter, og udenfor forblev det indtil da bælgmørkt efter mørkets frembrud - også omkring forsamlingshuset.

Husets vandforsyning

I 1897 var det en selvfølge, at rent vand hentede man udefra i en spand, som man fyldte fra håndpumpen over sin brønd. De nye håndpumper af støbejern over brøndene var dengang det store fremskridt. Vandspanden stod i køkkenet ved siden af komfuret på en taburet. Oven over hang et øsekrus, kun til at tage vand fra spanden med. Når spanden var tom, måtte man udendørs og pumpe den fuld igen.

Sådan var det i forsamlingshuset som hos alle andre. I mange år var eneste mulighed for at vaske hænder et vandfad med vand fra vandspanden i køkkenet. Men man kunne jo ikke have forsamlingshusets gæster rendende ude i køkkenet for at vaske hænder. Det var der nu heller ikke brug for, efter tidens tankegang. Man havde jo vasket det synlige snavs af hænderne hjemmefra, og i forsamlingshuset skulle man jo ikke foretage sig noget, som gav synligt snavs på hænderne igen.

Uden indlagt vand var der selvfølgelig ikke bade- og

vaskemulighed for gymnaster til øveaftener og opvisninger.

I 1951 - da huset er 54 år gammelt - indlægges rindende vand fra brønden hos naboen mod øst, smed Sejer Jørgensen. Herfra har man også hele tiden hentet vand. Man deler anlægsudgiften til en elektrisk pumpe i brønden m.v. med smeden, og han får 15 kr, senere 40 kr, om året for vand. Nu er muligheden for at oprette vandskyllede toiletter til stede.

Da Københavns Vandforsyning i 1950-erne gik i gang med sin voldsomme oppumpning her i Nordsjælland, blev grundvandsspejlet sænket omkring en halv snes meter, og i adskillige sogne begyndte folks brønde at tørre ud. København måtte så betale til oprettelsen af en række vandværker med dybe borer. Således oprettes i 1961 Andelsselskabet Alsønderup Vandværk, som forsamlingshuset straks tilsluttes.

De sanitære installationer

I 1920 anskaffer bestyrelsen to nye spytbakker. Deres plads var i hver sit hjørne på gulvet.

De vidner om en anderledes holdning til indendørs adfærd. Man havde også spytbakker i hjemmene. Mænd brugte skråtobak og spiste tobaksnus dengang, så de skulle spytte. Man kunne ikke byde folk, at de skulle gå uden-

Forsamlingshusets sal pyntet til fest 25 år senere. Skyttekredsens 50-års jubilæum i 1935. Maler J. P. Jensen har nu dekoreret væg og gavl.

for for at spytte, og man kunne heller ikke have, de gjorde det på gulvet. Derfor brugte man spytbakker.

Det er egentlig som med rygerne i vore dage. Også i nutidens forsamlingshus ville cigaretter blive skoddet og aske smidt på gulvet, hvis askebægre ikke stilles frem.

Vi kender intet skriftligt til WC-indretningerne ved bygningens opførelse i 1897, men det er fortalt, der var et eller flere træskure med retirader med WC-spande. Vandladning klarede mænd jo altid i det fri. Mindre kendt er, at her i landsognene var dette også almindeligt blandt piger og kvinder endnu længe efter 1897. De fleste havde dengang fået indrettet et lokum med latrinspand. Sådant en møddingsindretning havde man selvfølgelig ikke i sit beboelseshus, men netop tæt på mødding eller møjkule. Hjemme skulle man altså udendørs alligevel, og i hvert fald efter mørkets frembrud gik kvinder og piger nødtigt længere end fra gammel tid, nemlig dertil hvor også tagskæggets dryppen sivede væk langs husmurene.

I 1926 nævnes forsamlingshusets toiletforhold første gang i bestyrelsens protokol. Generalforsamlingen henstiller at lade bygge »et V C med Brændselsrum og Plads til Gymnastikredskaberne«, hvilket bestyrelsen så gør. Naboen mod vest, gårdejer Niels Chr. Nielsen, Brudegård, skriver velvilligt i bestyrelsesprotokollen, at han tillader, at udhusmuren lægges ud i skellet. Et muret udhus bygges så langs vestskellet, bl.a. med to W.C'er med spande.

Det svarer meget godt til, at der til beboelseshuse opført i 20-erne og 30-erne her på egnen hørte et muret udhus, som mindst rummede vaskerum, brændselsrum og et W.C. med spand til manuel tømning.

I 1941 besluttes at bygge »toilet« på forsamlingshusets nordside ved udgangen fra salen. Men det bliver ikke til noget, og da Laurits Rasmussen i 1942 antages som »husmand« for 125 kr. om året, opregnes hans pligter i protokollen, herunder »at WC-spandene tømmes og brædtet og gulvet vaskes efter hvert bal, og ligeledes efterses om de er i orden til et bal«.

I 1948 indlægges elektrisk lys på disse W.C'er i udhuset. Lyset tændes og slukkes dog ved måleren. Der har tilsyneladende hidtil ikke været nogen belysning på WC'erne.

I 1951 besluttes en tilbygning på nordsiden med to vandskyllede »dametoiletter« og en håndvask samtidig med en anden tilbygning til scene mod vest. Det er færdigt i juli 1951. Efter 54 år som forsamlingshus tilbyder huset sine kvindelige gæster vandskyllede toiletter og en håndvask. Mænd henvises fortsat til det fri og om nødvendigt

til de gamle spandeklosetter i udhuset uden adgang til håndvask.

Dilettant i Alsønderup Forsamlingshus omkring 1930. Scenen under salens balkon blev opsat midlertidigt.

Sceneforhold

Bygningen fra 1897 var uden fast scene. Ved amatørteater, som der jævnligt var, opstilles en scene af bordplader på bukke, og der ophænges kulisser og tæppe. Denne opstilling havde en så fast plads fra gang til gang, at bestyrelsen i 1925 - kort efter el-tilslutningen - beslutter at opsætte 4 lamper til scenen, forudsat de ikke koster over 40 kr. i alt, og at 1/4 af beløbet betales i leje af ungdomsforeningen, som på den tid var dem, der arrangerede amatørteater.

I 1938 nedsættes et bestyrelsesudvalg, som skal forhandle med naboen, gårdejer Niels Chr. Nielsen, Brudegård, om køb af et stykke jord mod vest, så bygningen kan forlænges med en scene. Niels Chr. Nielsen var selv medlem af bestyrelsen og var dens kasserer. I 1943 bliver han formand, hvad han fortsætter med, til han trækker sig i 1946, fordi han flytter, og Brudegaard overtages af hans søn. Det lykkedes ikke den øvrige bestyrelse at formå Niels Chr. Nielsen til at afgive et stykke jord, men det gav ikke anledning til uoverensstemmelser, og forsyningsproblemer under 2. verdenskrig og tysk besættelse stillede sig i øvrigt nok i vejen for en tilbygning. Ved husets 50-års jubilæum var der dog en sang med små hip »Til Aktionærerne« med følgende til Niels Chr. Nielsen :

»Niels Nielsen han elsker sin fædrende Jord,
han ikke fra Skellet vil vige.
Vi elsker jo alle det Sted, hvor vi bor,
dertil er intet at sige.
At udvide Huset en Smule mod Vest,
det var ellers noget der passed' os bedst.«

Dilettant på forsamlingshusets »ny« scene opført 1951.

På generalforsamlingen i 1946 anmodes bestyrelsen igen om at få lavet et sceneprojekt. Men næste år må formanden oplyse, at sagen er henlagt. I efterkrigstidens vanskelige forsyningssituation kan der ikke opnås tilladelse til at købe byggematerialer til det formål.

Generalforsamlingen i 1950 anmoder igen om udbygning med scene. I 1951 indhentes tegninger og tilbud. Man tegner nye aktier for kr. 3.800, fordelt på 78 aktionærer, og får tilsagn om låneoptagelse. Ved forhandling med naboen, som nu er Niels Chr. Nielsens søn, gårdejer Helmer Nielsen, Brudegård, og ved velvillighed fra hans side aftales et mageskifte af jord, så scenen kan bygges som en forlængelse af huset mod vest.

Lørdag den 7. juli 1951 indvies tilbygningen og den ny scene med kaffebord, dilettant og bal, og huset har nu efter 54 år fået sin permanente scene, som var i brug til bygningen i 1970 blev solgt.

HVAD FORSAMLINGSHUSET'S LOVE I 1897 SAGDE OM HUSET'S FORMÅL

§ 1. Aktieselskabet har til Formaal at opføre et Forsamlingshus i Alsønderup Sogn, der kan benyttes af Kommunens Ungdom, Skyttekredsen til Gymnastik og Legemsøvelser, til Afholdelse af Søndagsmøder af forskjellig Art, til selskabelige Sammenkomster for de i

Kommunen værende Foreninger og andre, der måtte ønske dette, og endelig til Afholdelse af Fester, Gilder og Baller o.s.v. for Kommunens Beboere, både ældre og yngre.«

SAMMENHÆNGEN MELLEM FORMÅL OG BRUGERE

I perioden fra 1917 til 1942 giver en regnskabsprotokol sammenlignelige oplysninger, så forsamlingshusets brug og brugergrupper kan vurderes.

Kunder til en samlet pris for en hel sæson

Skyttekredsen stod for gymnastikken. Den aftalte hvert år leje af forsamlingshuset for en vintersæsons øveaftener til en fast pris. Men hvor mange aftener pr. vintersæson kan vi ikke se. Enkelte år dukkede også en danselærer op og lejede til danseundervisning for en fast pris, men øvedagenes antal nævnes ikke.

Endelig lejede Alsønderup Sogneråd, som kommunalbestyrelsen hed, for en fast pris for et finansår. Vi kender ikke anvendeshyppighed og formål, men regner med, at det bl.a. var til sognerådets almindelige møder. Det ophørte imidlertid, da kommunen fik indrettet et lille lokale i ejendommen Hillerødvej 2 over for Brugsbygningen, hvor sognerådet kunne holde møder og holde ekspedition. Herefter lejer sognerådet kun forsam-

lingshuset til konkrete formål som valg og møder, hvor skatteydere opkaldes for at forklare sig - »torskegilder.«

Individuelle lejemål

Så vidt det er muligt for 25-årsperioden fra 1917 til 1942, er de individuelle lejemål optalt og inddelt efter lejernes art og formål, men der sondres i denne optælling ikke mellem, om de lejer hele huset, salen, store sal eller lille sal.

De individuelle udlejningers antal svinger meget. I yderårene 1917 og 1942 var der henholdsvis 36 og 70 individuelle lejemål - men der er ingen jævn udvikling. I 1921 var man f. eks. oppe på 74 udlejninger. Pengene blev små under krisen i begyndelsen af 1930-erne, men man havde dog f. eks. i 1933 godt 60 udlejninger.

Ingen mennesker lejer forsamlingshuset til private familiefester i de første mange år

Efter den mundtlige overlevering skulle forsamlingshuset bl.a. være bygget, fordi øverstuerne hjemme hos folk var blevet for små til familiernes gilder.

Men i forsamlingshusets kassebog ses i de første mange år ingen, som lejer huset for at holde deres familiefest der. Derimod har huset konstant indtægter fra udlejning af bænke og bordplader. Det viser at folk godt nok har holdt familiefester - men hjemme hos sig selv.

Første lejemål til en privatfest sker tilsyneladende i 1928 - 31 år efter husets opførelse. Og der bliver ved med at være langt imellem, for næste gang sker det i 1933 og næste gang igen i 1935. I 1938 kommer man ind i en stime med 7 af den slags lejemål, men så går tiden også til 1942, hvor der er 2 private familiefester.

Det blev i alt til kun 13 udlejninger til familiefester i husets første 45 år. Først herefter blev det mere almindeligt at leje forsamlingshuset hertil.

Det er en ny og meget overraskende konstatering, at der her gik så mange år, før der kom gang i udlejningen af forsamlingshuset til privat fester.

Fra starten blev huset dog udlejet til begravelseskaffe - 55 gange i perioden 1917-42.

I vore dage er der hård konkurrence om familiefesterne, og begravelseskaffen er flyttet til menighedshuset.

Offentlige myndigheders lejemål, lokal sygekasse og skovauktioner 1917-42

Alsønderup Kommunes Sogneråd lejede forsamlingshuset 35 gange til enkeltmøder med grupper af borgere,

valg handlinger og andet. Menighedsrådet lejede 7 gange til prøvevalg og valg. Tulstrup og Bendstrup skoler lejede 11 gange til hver deres juletræ. Det gav i alt 53 udlejninger på 25 år.

Forsamlingshusets »Store Stue« med skytte- og idrætspokaler. Døren er til »Lille Stue«. Fra Andrea og Anders Larsens guld-bryllup 30/4 1957. I midten ses deres datter Asta Troelsen og hendes mand og søn Hartvig og Jørgen Troelsen.

Alsønderup Sygekasse holdt 25 generalforsamlinger og 8 andre møder på 25 år.

Skovvæsenet holdt i perioden 42 skovauktioner i Alsønderup Forsamlingshus - en god indtægtskilde.

Lokalsamfundets offentlige myndigheder havde dengang brug for et forsamlingshus, og deres brug var en del af husets eksistensgrundlag, men den tid er forbi.

Forsamlingshuset måtte se sig om efter andre lejere, for der byggedes større skole med alsidige lokalemuligheder. Alsønderup kommune og Sygekassen blev nedlagt og indlemmet i Hillerød kommunes administration. Skovvæsenet gik over til andre salgsmetoder. Menighedsrådet byggede menighedshus.

De politiske foreninger 1917-42

Venstre og Det radikale Venstre var de lokale politiske foreninger med mindst en årlig generalforsamling. Men udefra kom Socialdemokrater og Konservative, Venstres Ungdom og Konservativ Ungdom og lejede sig ind. I 30-erne dukkede også partiet LS, Landbrugernes Sammenslutning, op som lejer.

Venstreforeningen havde 84 lejemål på de 25 år, den lokale radikale forening havde 58, og totalt var der 165 lejemål til politiske foreninger - en væsentlig kundegruppe, hvoraf de to stedlige tegnede sig for de 142 lejemål.

90-års jubilæet i 1987
»Sådan var det dengang«.

Der er derfor ingen tvivl om den gensidige afhængighed mellem det lokale politiske liv og forsamlingshusene i perioden, og heller ikke om forsamlingshusenes betydning dengang for debatten om landspolitikken.

Med Alsønderup Kommunes indlemmelse i Hillerød i 1970 ophørte sognets politiske selvstyre. Der var ikke længere brug for lokale politiske foreninger som ramme om at tilvejebringe et lokalt sogneråd, og disse foreninger blev også indlemmet i storkommunens politiske vælgerforeninger - med en betydelig medlemsafvandring som følge.

De økonomiske foreningers lejemål 1917-42

Det blandede familielandbrug fordelt på mange ejendomme toppede i 20-erne og 30-erne, trods kriser. Transportrækkevidden med hestekøretøjer og gå- og cykelafstande bestemte stadig meget. Et højt antal lokale og regionale økonomiske foreningsdannelser var en følge heraf.

De økonomiske foreninger havde i perioden i alt 317 lejemål - og var dermed Forsamlingshusets næststørste lejergruppe. Man tænker normalt ikke på forsamlingshuset som et led i lokalsamfundets erhvervs- og husholdningsøkonomiske udvikling og struktur, men det var tilfældet i de 25 år 1917-42.

Alsønderup Husmandsforening havde i perioden 159 lejemål og Alsønderup Brugsforening 56. Disse to holdt dog også baller for deres medlemmer, Brugsen et par gange, men Husmandsforeningen 37 gange.

I tilknytning til landbruget var der som lejere i perioden eller i en del af den også Landmandsforeningen, Æg-

salgsforeningen, Tyreforeningen, Mælkesalgsforeningen, Kontrolforeningen, Lodsejerlauget, Tærskeselskabet, Rørselskabet fra Arresø, Haglskadeforsikringen, Brandforsikringerne og Husmandskreditforeningen. Alle tilsluttet elforsyningen var medlem af Transformatorforeningen. Telefonabonnenter skulle være med i den stedlige Telefonforening. Husholdningsøkonomisk var der Haveforeningen, Grundejerforeningen, Spareforeningen »Julens Glæde« og Griseassurancen for julegrisen i den lille husholdning.

Alle disse foreninger holdt møder i forsamlingshuset - en del også en årlig generalforsamling. Ingen af disse foreninger, som i perioden 1917-42 var forsamlingshusets næststørste lejergruppe, eksisterer mere lokalt, hvilket belyser hvor forskelligt det er at drive forsamlingshus i nutiden i forhold til dengang.

Løsere udlejning

Forsamlingshuset udlejedes i perioden i mindre omfang til turnerende skuespillere med oplæsning o.l., til omreisende biograf og til andre, som søgte en indtægt ved at optræde.

Derfor forsvandt disse arrangementer i takt med publikumsinteressen. I år med danseskole afsluttes også med et afdansningsbal.

Skyttekredsen - Idrætsforeningen

Skyttekredsen - som den dengang hed - var største enkeltlejer. Den stod for gymnastikken, men ville ikke drive boldspil. Derfor opstod der i 1931 en selvstændig Idrætsforening som klub for udendørs boldspil. Den holdt også baller o.l. i forsamlingshuset. I 1940 slog Skyttekredsen og Idrætsforeningen sig sammen under navnet Alsønderup Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforening, 37. Kreds.

Gymnastik som i gamle dage.

En lignende udvikling skete også andre steder.

Fra 1917-42 havde Skyttekredsen ca. 325 enkeltlejemål, og den selvstændige idrætsforening fra 1931-40 havde ca. 45 lejemål - tilsammen ca. 370 lejemål.

Blandt disse lejemål er ca. 105 baller og derudover ca. 30 maskerader, hvor kun udklædte og maskerede måtte danse, og der var særlige tilskuerbilletter. Derudover var der ofte bal knyttet til foreningens årlige andespil, til den årlige gymnastikopvisning og til salonskydning og kapridninger og dilettant i år, hvor det arrangeredes.

Forsamlingshusets bestyrelsesmedlemmer hentedes typisk blandt dem, som var eller havde været i Skytteforeningens bestyrelse.

Andre foreninger og møder

Baller var en indtægtskilde for alle foreninger - de skaffede også medlemmer, for uden medlemskab, ingen adgang. Da der i 1937 stiftedes en biblioteksforening, som skulle have indtægter og medlemmer, så holdt man et bal. Det var der derimod ikke, når der var lejemål til missionsmøder eller til Frelsens Hær, hvilket skete ca. 15 gange i perioden.

Forsamlingshuset skulle efter sit formål være noget for ungdommen. Udover Skyttekredsen eksisterede længe før 1917 Alsønderup Ungdomsforening. Den ophørte brat i 1929. Men fra 1917 til 1929 havde den 112 lejemål i forsamlingshuset. Den holdt mange foredragsaftener og påtog sig derved en folkeoplysende virksomhed. Den fik bl.a. pengene hertil ved at afholde 17 baller i perioden. Den var første arrangør af amatørteater og hav-

de i perioden 11 opførelser. Parallelt hermed var der i 1920 en lokal sangforening som lejer. Desværre findes der ikke skriftligt materiale bevaret fra disse foreninger. Forsamlingshusets bestyrelse afholdt selv i denne 25-års periode en årlig høstfest, og hvad bestyrelsen ellers afholdt, var ikke noget årligt tilbagevendende.

Ændringerne i det omliggende samfund

Gennemgangen af forsamlingshusets udlejninger og lejere fra 1917-42 viser sammenlignet med nutiden, hvor meget samfundet rundt om forsamlingshuset og dette lokalsamfunds behov har ændret sig. Ikke blot lejernes art, men også lejeformålene er i vor dage helt anderledes.

Den sammenhængende lokale økonomi har ikke samme synlige betydning. Men en fordobling af lokalsamfundets befolkning i nye parcelhuskvarterer og menneskenes fritidsfællesskaber under nye former og vilkår fremkaldte andre og nye behov for mulighederne i et forsamlingshus.

Bestyrelserne fra 1917-42 kunne stort set klare husets drift med driftsindtægterne. Der var ikke et driftunderskud, som de selv og en række frivillige skulle skaffe penge til at få dækket, og de behøvede normalt heller ikke ved egen eller andres frivillige indsats at lave manuelt vedligeholdelses- eller rengøringsarbejde eller gæstebetjening.

Heri ligger nogle afgørende forskelle mellem forsamlingshusdrift som her beskrevet frem til 1942, og som det siden udviklede sig og har været i de seneste 20-30 år.

Ændringer gennem tiderne

»Samles vi kan da med vort drot selv i den laveste hytte, finde med Peder: her er godt.«

..... står der i Grundtvigs velkendte salme, men vi ved alle, at som årene går, kan hytten blive for lav, og ændringer bliver nødvendige.

Hvad forsamlingshuset i Alsønderup angår, begyndte ændringerne i det små i slutningen af halvtredserne. Huset blev udlejet mere og mere, og det var stedet, hvor man afholdt fester, møder, gymnastik, o.s.v. Mange foreninger, som for længst er ophørt, gjorde flittigt brug af huset.

For at gøre forholdene mere tidssvarende, blev der opsat rør i garderoben og købt 100 bøjler, så kunne man tage pænt imod gæsterne! For overskuddet fra Høstfesten skulle der købes nye kakkellovne, idet elvarme var for dyr at installere. Det blev også nødvendigt at udskifte plader på dele af taget, lave loftbeklædning i salen og rampelys på scenen, hvor mange gode dilettantstykker blev til.

Og der blev brug for mange flere ændringer i takt med de voksende behov.

Store forandringer

I 1965 blev der udarbejdet overslag vedr. ombygning, fornyelse af køkken, herretoilet, nyt gulv i salen samt mulighed for finansiering af disse fornyelser. Måske var det allerede her, de første spirer til et nyt forsamlingshus blev lagt.

Kendsgernerne siger, at i 1966 moderniseres køkkenet, loftet isoleres i hele huset, og der sættes forsatsrammer for alle vinduer. I 1967 installeres gasvarme i salen, lille stue samt 1 stk. strålepanel i køkkenet. Samlet udgift: kr. 5.080.-.

Samme år sagde forsamlingshusbestyrelsen farvel til »husværtsparret« Ella og Knud Hansen efter 11 års tro tjeneste i huset. Gennem mange år havde de modtaget en årløn på kr. 500.-, men fra 1965 havde de skullet klare sig for, hvad de tjente ved salg af øl m.m. til fester. Ølpriser blev dog fastlagt af bestyrelsen. Det må her bemærkes, at husværten passede hele huset, også de udendørs områder!

Nye ideer opstår

Generalforsamlingen i marts 1968 blev næsten historisk og præget af debatten om »nye tanker«, nemlig dem, bestyrelsen havde arbejdet med en tid:

Køb af en td. land i Alsønderup og opførelse af et nyt forsamlingshus samt salg af det gamle hus.

Efter en god og positiv debat henstilledes det til bestyrelsen at udarbejde skitse samt økonomisk overslag for nyt hus contra modernisering og udbygning af det gamle.

Ikke nogen lille opgave! - og det er nemt at forstille sig, hvor mange forhandlinger, møder og undersøgelser, der nu stod for døren, samtidig med, at presset på det »gamle hus« øgedes.

Trods omfattende udvidelser og reparationer havde tidens tand mærket huset, så det ikke længere kunne klare de stigende krav til lokalerne.

I en orientering til beboerne i Alsønderup Sogn forud for generalforsamlingen i 1969 skrev bestyrelsen: »Foreningerne synes, at husets størrelsesforhold og indretning er for små og for dårlige, og vi tør næsten ikke fremkomme med, hvad indvendinger teaterfolkene kan fremføre«.

To gamle formænd - og fætre.

Aagaard Larsen (t.h.), født 9/2-1907, i bestyrelsen 1928-40, formand 1946-1954. Ryle Sørensen (t.v.), født 20/9-1922, i bestyrelsen 1950-56 og i 1964, formand 1965-1982.

Første skridt mod nye tider

Ved generalforsamlingen d. 5. marts 1969 kunne formanden, Ryle Sørensen, fremlægge bestyrelsens ønske om at købe 5000 kvm jord af gårdejer Aagaard Larsen til nyt forsamlingshus. Grundkøbet ville skønmæssigt koste kr. 35.000.-

Formanden kunne også fremvise skitseforslag, udarbejdet af ing. E.B. Mikkelsen, Gadevang, til et nyt forsamlingshus på 1000 kvm. Prisen ville blive ca. 1 mill. kr. plus egen investering og eget arbejde. Samtidig skulle lovene ændres, så man gik fra aktieselskab til selvejende institution.

Med 17 stemmer for og ingen imod vedtoges det at bygge det nye hus.

Første skridt mod nye tider var taget

Et udvalg bestående af Gunnar Berthelsen, Villy Rasmussen og Knud Eriksen skulle udarbejde nyt lovudkast samt et forslag til medlemsbeviser à kr. 50.- Samme udvalg arbejdede også med Alsønderups første **Loppemarked**, som fandt sted d. 31. maj - 1. juni 1969, og hvis overskud skulle vise sig at blive på hele 22.150.- kr.

Hensyn til ungdommen

Var forsamlingshuset blevet for småt, så var der endnu et sted, hvor man manglede plads: i idrætsforeningen, 37. Kreds.

Igennem flere år havde man lejet sig ind i den nyopførte Helsingehal, og nu mente det daværende håndboldudvalg, at der i planerne om opførelse af nyt forsamlingshus, ikke var taget tilbørligt hensyn til ungdommen i sognet til udøvelse af indendørs sport.

På den ekstraordinære generalforsamling d. 24. marts 1969 fik bestyrelsen overdraget at undersøge, om der kunne bygges en idrætshal til den nye forsamlingshusbygning.

Efter forhandlinger med forsamlingshusets bestyrelse og

Rejsegilde på Kulsviergården.

med stor velvilje fra det gamle Alsønderup sogneråd lykkedes det, efter to ekstraordinære generalforsamlinger samt et borgermøde, at få fuld tilslutning til opførelse af et nyt forsamlingshus og idrætshus i Alsønderup: **Kulsviergården**.

Opførelse af Kulsviergården

Meget arbejde stod for døren, mange tilbud skulle indhentes, det gamle forsamlingshus skulle sælges m.m. Alligevel lykkedes det i juni samme år at lade sognerådsformand Aagaard Larsen, formand for forsamlings-

Alsønderup Sogneråd 1966-70, som bevilgede de tilskud, som gjorde Kulsviergårdens opførelse mulig. Forrest fra venstre: Lars Sørensen, sognerådskasserer, Aagaard Larsen, sognerådsformand, Ryle Sørensen, (bagerst fra venstre) Halvor Clausen, Edle Schou, Hans Jensen og Laurids Larsen.

huset, Ryle Sørensen, og formand for 37. Kreds, Villy Rasmussen, tage de tre første spadestik.

Byggeriet skulle herefter fortrinsvis foretages ved frivillig arbejdskraft. Det var ikke altid lige let at fremskaffe de frivillige hænder, men med lidt Alsønderupsk stædighed og sammenhold samt et bidrag fra den gamle kommune på kr. 475.000.-, et tilskud fra Hillerød Kommune på kr. 200.000.- (i forbindelse med kommunesammenlægningen) og salg af det gamle forsamlingshus, gennemførte man det store projekt. Undervejs blev der taget nye beslutninger vedr. lysinstallation, forbedret lyskilde og scenebelysning.

Til trods for, at en efterårsstorm væltede de næsten fuldførte mure, kunne der holdes rejsegilde d. 28.02.70, og allerede i august samme år stod de første lokaler klar til udlejning, mens idrætshallen kunne tages i brug i efteråret 1971

Udvidelse af Kulsviergården

Overraskende nok var udlejningen i 1971 allerede så stor, at det måtte konstateres, at Kulsviergårdens kapacitet ikke var stor nok.

Efter diverse undersøgelser m.h.t. finansiering besluttedes det at opføre 350 kvm indeholdende cafeteria, 3 omklædningsrum samt bad, toiletter, depotrum og køkken m.v.

Dette byggeri blev dog ikke udført ved frivillig arbejdskraft.

Den officielle indvielse af den nu 4000 kvm store **Kulsviergården** fandt sted nøjagtig 4 år efter første spadestik ved en stor fest. Helsingør Pige-garde sørgede for en god optakt til festligheden, en epokegørende dato for lokalsamfundet. Det var den 23. juni 1973.

14 år efter beslutter bestyrelsen at få tilbygget et depotrum på 242 kvm ved hallens østvendte ende, og denne tilbygning er den foreløbig sidste i rækken af udvidelser.

Vedrørende fornyelser bør nævnes, at i 1994 renoveredes scenen totalt, og i sommeren 1995 ombyggedes et omklædningsrum således, at der nu både er handicappet, dommeromklædningsrum samt nye tidssvarende dametoiletter.

Forsamlingshuset i nyere tid

At overføre forsamlingshusånden til det nye store hus blev en opgave, som mange udenbys gæster mener, er lykkedes.

Lokalbefolkningen har i vid udstrækning bakket op omkring de aktiviteter, der blev iværksat for at skaffe pen-

Byfestbanko i 1985 i Kulsviergårdens hal efter dagens loppe-marked.

ge til ekstraordinær vedligeholdelse, fornyelser m.v. Der ved er »gården« blevet sognets hus.

Her samles folk til fester, koncerter, teater for såvel voksne som børn, kurser, udstillinger, fugleskydning, danse-turneringer, julemarked, juletræsfest, fastelavnsfest, dans, jazzarrangementer, gymnastik m.v.

Det første officielle bestyrelsesmøde på Kulsviergården blev holdt d. 26. august 1970. Lige siden har bestyrelsen afholdt sine møder dér.

Også sportshallen bruges flittigt. I det daglige udfolder 37. kreds sig med sine forskellige sportsgrene, i weekenderne afholdes turneringer og stævner, og ind imellem må idrætten vige for store arrangementer.

Blandt højdepunkterne i hallen skal nævnes de store firmafodboldfester, der kunne samle op til 1300 gæster, og adskillige høstfester har haft 7-800 deltagere.

I 1988 samlede en koncert med Kim Larsen 1500 begejstrede gæster, og af andre kendte navne, som har gæstet optrådt kan nævnes Lille Bo og familie, Louis Miehle Renard, Birthe Kjær, Gustav Winkler og Kaj Løvring. Der har også været koncerter med Kasper Winding og Johnny Madsen.

Men også Jørgen Hjorting har været her med »Prøv lykken«, og vi skal heller ikke glemme »Bakkens sangerinder« i listen af optrædende, der har givet os dejlige oplevelser.

På det mere private område har lokalsamfundet benyttet Kulsviergården til at holde barnedåb, bryllupper, sølvbryllupper, receptioner, runde fødselsdage m.m. Alle fester er helt personligt præget og afholdes efter aftale med »gården«s inspektør/restauratør.

Hver uge er Kulsviergården hjemsted for tre faste bankospil: »Vores eget«, De unge på 40 og Pensionisternes Venner.

Banko

Den 10. september 1970 blev følgende besluttet: 37. Kreds og Kulsviergården afholder i fællesskab 30 bankospil. Evt. overskud, når fastsat husleje er fratrukket, deles lige mellem de to instanser.

Efterfølgende nedsattes et fælles bankoudvalg, et udvalg, som år efter år har formået at køre nogle fantastisk gode spil, så gode, at de er rygtedes langt udenbys. Udvalget kører bankospil samtlige årets mandage undtagen hvis de falder på helligdage som jul eller nytår.

Det er ikke usædvanligt med 300 gæster på almindelige mandage, og de helt store spil afholdt i hallen samler gerne 6-700 ivrige spillere.

Loppemarked

Under bestyrelsens bestræbelser på at skaffe midler til bygning af det nye forsamlingshus, fostrede et udvalg bestående af Villy Rasmussen, Gunnar Berthelsen og Knud Eriksen tankerne om afholdelse af et loppemarked.

Loppemarked på Kulsviergården. Forrest Birthe Højland og Lis Holm. (Foto: Jørgen Rubæk).

Med undtagelse af året 1970 har der siden 1969 hvert år været loppemarked i Alsønderup. Siden 1975 har markedet udviklet sig til Alsønderup Fester og hvert år på Kr. Himmelfartsdag åbner Nordeuropas største loppemarked på Kulsviergården.

Også hér trækker et fast udvalg det store læs vedr. tilrettelæggelse godt hjulpet af 300 lokale hjælpere. Mange af dem starter flere måneder før med at gøre alting klar.

Byfest på Kulsviergården. De tre gamle købmænd fra Pibe Mølle passer fadølsbaren. (Foto: Jan F. Stephan).

Overskuddet fordeles, ligesom ved banko, lige mellem 37. Kreds og Kulsviergården. Uden disse to aktiviteter, var det ikke muligt at skaffe de nødvendige midler til vedligeholdelse og renovering af Kulsviergården.

Teaterafdelingen

Teatervirksomhed eller dilettant startede i det gamle forsamlingshus som en af 37. Kreds aktiviteter, men fra 1958 holdt man en pause på dette område helt frem til 1980.

I april dette år påbegyndtes en ny periode, og virksomheden tog Kulsviergården som udgangspunkt. Opsættelsen af »Landmandsliv« fik så begejstret en modtagelse, at teaterafdelingen lige siden har benyttet scenen på Kulsviergården til opførelse af det ene succesrige stykke efter det andet.

Med 4-6 opførelser hvert år med fulde huse er teatergruppen med til arrangere store teateraftener. Med stykker som »Nødebo Præstegård«, »Champagnegaloppen«, »Styrmand Karlsens Flamme«, »Kærlighedens Kispus«, »Frøken Nitouche«, »Farinelli« og mange mange flere, samt det helt store stykke »The Sound of Music« kan vi kun glæde os over, at der blev plads til en god scene i »det nye forsamlingshus«.

Teaterafdelingen har også en børne- og ungdomsafdeling, som opfører deres stykker på scenen i den store sal. Samtidig lejer alle tre afdelinger lokalet på Kulsviergården til de mange forudgående prøver.

En selvejende institution

Kulsviergården er en selvejende institution, og bestyrelsen har ansvaret for, at driften er forsvarlig uden dog personligt at hæfte for husets økonomi. Hillerød Kommune har hidtil ydet tilskud til prioriteterne.

Bestyrelsen vælges af generalforsamlingen og består af 9 medlemmer. Blandt disse konstitueres en formand, en næstformand, en kasserer og en sekretær, som er selvskrevne til økonomiudvalget. Derudover nedsættes bl. de 9 medlemmer et PR-og aktivitetsudvalg og et ejendomssudvalg.

Der afholdes bestyrelsesmøde en gang om måneden med forudgående møder i de forskellige udvalg. På bestyrelsesmøderne deltager en repræsentant for 37. Kreds.

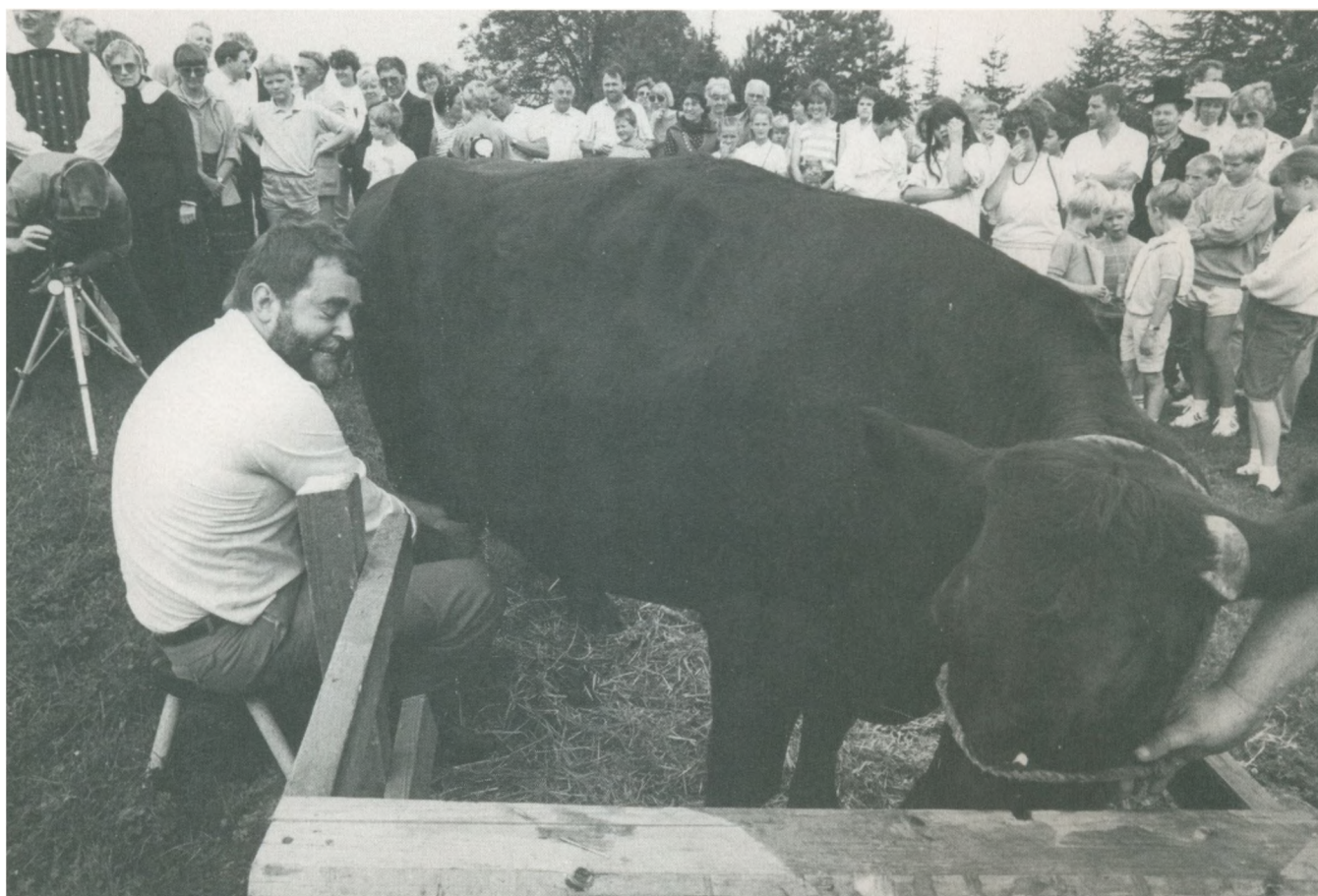
Bestyrelsen har ansat en restauratør til at stå for »forsamlingshusdelen« og en halleder til at passe hallen samt cafeteriaet.

Bestyrelsens sammensætning er nu (nov. 1997), fra venstre til højre: Ole Blåkilde, Knud Brodersen, Hans Torben Andersen, Ejvind Østrup Møller, Ruth Steen, Hans Henrik Mortensen, Peter Arendt Petersen, Niels Blom, Gunnar Vosgerau. 37. kreds' repræsentant: Hans Asmussen (fraværende).

90-års jubilæet i 1987 »Sådan var det dengang«. Kulsviergårdens formand og Hillerøds daværende borgmester i malkekønkurrence. (Fotos: Jan F. Stephan).

Det tidligere forsamlingshus set fra bagsiden i 1997.

Kulsviergården med idrætshallen fra gårdsiden i 1997. (Foto: Ole Steen).